

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ-ΚΡΙΤΙΚΗ

«Ζώντας καθημερινά στην κοινωνία του σχολείου, μπήκα τόσο πολύ στην ατμόσφαιρά της, ώστε να αισθάνομαι το παρόν σαν δικό μου, που έρχεται από τα βάθη του χρόνου. Η πραγματικότητα που ζω με βεβαιώνει, όλο και πιο πολύ, για την έλλειψη εκείνης της ουσιαστικής αγάπης, που από την κοινωνία των μεγάλων καθρεφτίζεται και στην κοινωνία του σχολείου. Οι άνθρωποι συνεχίζουν να μιλούν για την αγάπη και να την τραγουδούν, χωρίς όμως ποτέ να την κατορθώνουν.

Η ιστορία της Ναταλίας, ωστόσο, δείχνει πως η αγάπη δε διδάσκεται με λόγια. Κερδίζεται μόνο με την καλλιέργεια της προσωπικότητας και του συναισθήματος, μέσα από αξίες που διαμορφώνουν και, τελικά, στηρίζουν τα παιδιά στις επιλογές τους. Η Ναταλία κερδίζει την αγάπη μέσα από την αξιοπρέπεια, που βλέπει να βιώνεται ακόμα και στην οδυνηρή εμπειρία του χωρισμού των γονιών της. Η ιστορία της ανήκει κι αυτή στις ιστορίες αγάπης, όχι και τόσο συνηθισμένες σήμερα, που η αγάπη έγινε τόσο δύσκολη, μπορεί και ανεπιθύμητη». (Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου).

Είναι ένα αρκετά ενδιαφέρον βιβλίο. Εκείνο που το ξεχωρίζει είναι ο τρόπος γραφής του, που είναι ξεχωριστός. Σε όλο το βιβλίο παρουσιάζονται οι σκέψεις της αφηγήτριας, εκθέτοντας περιστατικά της καθημερινής της ζωής μέσα από τη δική της οπτική γωνία. Τα θέματα που θίγει αφορούν περισσότερο τους εφήβους. Ωστόσο, αξίζει να διαβαστεί και από τους ενήλικους, προκειμένου να προβληματιστούμε για τον τρόπο που σκέφτονται τα παιδιά, που είναι πολύ διαφορετικός αρκετές φορές από αυτόν των ενηλίκων.